

Hodonice

Kraj: Jihomoravský

Správní obvod: Znojmo

Nadmořská výška: 210 m n. m.

Počet obyvatel: 1 776

Adresa URL: www.hodonice.cz

Okres: Znojmo

GPS souřadnice: 48.836801N, 16.163374E

První pís. zmínka: 1229 (795 let)

PSČ: 671 25

Historie obce Hodonice

Z původního slovanského rodového jména Godoň Hodoň vznikl dnešní název Hodonice. Zeměpisná poloha a příznivé podnebí umožnily že již od starší doby kamenné bylo území Hodonice nepřetržitě osídleno. Archeologické nálezy všech kultur umožnily, že se Hodonice staly pro badatele pravěku Československa známým pojmem.

Nejstarší písemná zpráva o Hodonicích ze dne 13. března 1229 uvádí věnování svobodného statku Hodonického Přemyslem Otakarem I. královnou Konstancí probožství na Hradišti u Znojma. K roku 1348 je v kronice obce uvedeno, že část majetku v Hodonicích koupil klášter Klarisek ze Znojma. Církevním vrchnostem byli obyvatelé Hodonic povinni odvádět desátky a robotovat. Klášterní vrchnosti se přičiňovaly o dosídlování obce zejména po válečných pohromách a po oslabení obyvatelstva morem a umožňovaly tak postupné poněmčování. V kronice obce se uvádí stav po třicetileté válce: V obci bylo 29 domů starousedlíků a 11 novousedlíků. Starých a opuštěných zůstalo 6 domů.

Již v roce 1643 se snažily církevní úřady o sloučení Hodonic s obcí Tasovice. Olomoucká církevní vrchnost však s tímto nesouhlasila a sloučení se tak neuskutečnilo.

V období francouzských válek obec hodně trpěla a byla značně poškozena. V roce 1805 museli občané Hodonic Francouzům odvést 400 zlatých a místní farář 1000 zlatých. V roce 1809 proběhla památná bitva u Znojma. Při této příležitosti navštívil naši obec císař Napoleon v doprovodu štábu důstojníků. Přenocovali na statku mlynáře Tulipána. Dům stojí dodnes a má č.p.19.

Obyvatelé se již od počátku zabývali především polním hospodářstvím. Pěstovali především pšenici, žito, později píce, zvláště jetel. Jsou zde i první zmínky o pěstování okurek a brambor. Vinná réva se zde pěstovala již dávno.

po zrušení klášterů na konci 18. stol. postupně přecházeli obyvatelé do období kapitalistického obhospodařování pozemků v rámci dvorů a soukromých rolnických usedlostí. Rozšířilo se zde pěstování ječmene, řepy, zelí, zeleniny a meruněk. Víno se pěstovat nikdy nepřestalo. Stará obecní pečeť s pluhem a vinařským nožem charakterizuje hospodářský základ života obce.

V Hodonicích kromě mlýnu byl v roce 1722 zřízen pivovar se sladovnou, která byla v provozu až do roku 1938. O významu obce svědčila i místní nemocnice. Škola byla postavena v roce 1793 a rozšířena na dvojtřídku v roce 1835. Pošta byla zřízena v roce 1869. V roce 1870 projel hodonickým nádražím první vlak.

Hodonice měly mnoho vydatných pramenů pitné vody. Největší tzv. Jánský u pivovaru a v pískovcových studnách nad hřbitovem. Tyto prameny sloužily lidem i po roce 1945. Jejich vydatnost se však stále zmenšovala, až nakonec téměř zanikly.

Za Rakousko-Uherska měly Hodonice 150 popisných čísel a něco málo přes 700 obyvatel německé národnosti a jen dvě české rodiny, které se neponěmčily.. Zemědělci byli rozděleni do dvou skupin. Jednu představovalo 15 velkých sedláků, druhou malí rolníci a chalupníci.

První světová válka zanechala v naší obci také stopy. Hroučící se habsburská monarchie nebyla již schopna zastavit běh událostí ani s pomocí šlechty, části buržoazie a pravicových demokratů. Toto potvrdila generální stávka dne 14. října 1918, kde stávkující žádali samostatnou Československou republiku, která byla nakonec 28. října 1918 vyhlášena. Pro německé obyvatelstvo obce Hodonice to byla tvrdá rána. Vždyť Němci, kteří v Čechách po 300 let byli neomezenými pány ve městech i na vesnicích, se museli po vzniku ČSR podřizovat novým poměrům, ve kterých v počátcích nerozhodovali. Byli nuceni žít, spolupracovat a řídit se zákony těch, které dříve ovládali. Jen těžko se smiřovali s tím, že do obce se nastěhovaly rodiny českých zaměstnanců, že byla zřízena česká škola, zřízeny okurkárna a mlékárna, které měly české správce - Memadala a Valtra (z Prahy).

Za první republiky měla obec 256 popisných čísel a málo přes 800 obyvatel, převážně německé národnosti a jen 16 českých rodin. Byli to zaměstnanci nádraží, četnické stanice, pošty atd. Někteří však byli zuřiví Henleinovci. Činnost hodonických Henleinovců vyvrcholila v září 1938 velkou schůzí, která se konala u Tasovického mostu. Celý život se pak v obci vyvíjel pod vlivem fašistické NSDAP, která byla nástrojem hitlerovské propagandy u nás. Blížila se okupace ČSR, na kterou se místní Němci připravovali. Po okupaci zůstalo v obci asi 6 českých rodin.. Během 2. světové války odboj proti fašistům v Hodonicích organizován nebyl.. Naše obec byla osvobozena 8. května 1945. o obec se nijak zvlášť nebojovalo, byla pouze lehce bombardována, zejména proto, že v akátových lesích směrem k mlýnu byla německá obrněná samohybná děla a několik osobních automobilů.

V Hodonicích vzhledem ke složení obyvatel se přivítání osvoboditelů zúčastnila jen malá hrstka občanů české národnosti, kteří se nikdy neponěmčili. Pro tyto lidi však bylo osvobození od šikanování a ponižování fašisty jen proto, že jsou Češi.

Po prvních dnech opojení z nabyté svobody vracel se život v naší obci do normálních kolejí. Mezi hlavní a první úkoly vzniklých národních výborů patřilo v té době vyřešení otázky německé menšiny.

Dne 13. července 1945 bylo z obce odsunuto mnoho Němců do Německa a Rakouska. Brzy po osvobození došlo k osídlování obce. Obecní agendu o osídlování vedl první správní komisař Pytlík, po něm potom učitel Stanislav Krejčí. Prvními českými obyvateli bylo četnictvo, které zde mělo svoji stanici.. Noví čeští lidé přišli na nádraží, na poštu, do mlékárny a pak již nastalo postupné osídlování českými lidmi.

Do obce přicházeli občané české i slovenské národnosti a také ti, kteří se na výzvu vlády vrátili z ciziny. Novoosídlenci přicházeli především z Moravského Slovácka - okresů Kyjov a Hodonín, a dále z Třebíčska a Moravskobudějovicka.. Za zmínku stojí i příchod bývalých vojáků našeho 1. armádního sboru v SSSR, z nichž dosud v obci žije pan Pírk Jaroslav. Nově přiší obyvatelé se nastěhovali do domů, opuštěných Němci. Kromě obydlí byla dosídlencům přidělena i zemědělská půda, na které soukromě hospodařili. Po vzniku zemědělského družstva, kdy byla půda sloučena do celků, většina obyvatel začala pracovat v zemědělském družstvu. Mladé družstvo potřebovalo mnoho sil organizátorských i pracovních. Začalo se s výstavbou kravínů, vepřínů a zemědělských středisek. O něco později došlo potom i ke sloučení JZD Hodonice a Krhovice. Po překonání počátečních problémů začalo i družstvo dosahovat lepších výsledků. Odměny družstevníků se začaly rychle vyrovnávat s odměnami pracovníků v místních průmyslových závodech. O několik let později, sloučilo se

toto družstvo s JZD Tasovice.

Od roku 1945 se v obci neustále něco budovalo. V počátcích bylo přistoupeno k odvodňování zemědělské půdy hlavně zelnic za obcí, směrem na Krhovice. Bývalý mlýn č.p. 33 byl přestaven na kulturní dům. Později zde byly zřízeny úřadovny národního výboru a kino. V ještě pozdější době zde byla krejčovská dílna, čistírna, poštovní úřad, knihovna atd. V současné době celý objekt slouží jako hotel "MR Peppino"

Obec jako jedna z prvních na okrese vybudovala dětské jesle a mateřskou školu. Na to byla postavena nová samoobsluha s potravinami. V počátcích 50. let byl vybudován závod Vertex a hlavně střediska JZD. Budova bývalého MNV byla přestavěna na zdravotní středisko, které je zde dosud. Z bývalého tanečního sálu pohostinství byla vybudována prodejna průmyslového zboží Jednoty, nyní je zde obchod Renta. Začátkem 80. let byl vybudován v obci vodovodní řád a postaven i hydroglóbus. Během let 1988 - 1998 byla celá obec plynofikována. V roce 1991 byla dokončena výstavba ČOV a část obce byla napojena na kanalizaci.. V současné době vrcholí přípravy na odkanalizování celé obce a na vybudování dokonalé ČOV.

V roce 1976 zahájila provoz nová sladovna, která byla vybudována nákladem 220 mil. Kč. Základní kámen pro nový závod Vertex byl položen 10.10.1974 a dne 15.2.1979 zapálen první vanový agregát. Náklady na vybudování tohoto závodu činily asi 290 mil. Kč.

Agropodnik Znojmo vybudoval v obci panelový sklad ovoce a zeleniny s řízenou atmosférou, chladícími a mrazícími boxy. V současné době patří sklad Zemědělskému družstvu Hodonice, které zde sídlí.

Zemědělský nákupní a zásobovací závod Znojmo vedle starých provozů na severním okraji obce vystavil velkokapacitní silo se skladovací kapacitou 50 000 t obilí.

